

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/30/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013046
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2119013046.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi § 171 ods. 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.11.2020, č.k. 4T/57/2019-251 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 29.1.2021 č.k. 4T/57/2019-260 a s opravným uznesením zo dňa 9.10.2023 č.k. 4T/57/2019-271, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.5.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom: D. XXX/X, XXX XX E., odsudzuje:

za skutok v bode 1

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom:

- Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/3/2019 zo dňa 22.08.2019, právoplatným dňa 22.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/34/2019 zo dňa 09.07.2019, právoplatným dňa 09.07.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 9.10.2023 č.k. 4T/57/2019-271 rozhodol tak, že obžalovanému A. B. uložil trest nasledovne:

„Za zachovania výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 4T/57/2020 zo dňa 19.12.2020, právoplatného v časti výroku o vine a výroku o upustení od uloženia

súhrnného trestu dňa 13.01.2020, teda za zachovania výroku o treste resp. upustení od uloženia súhrnného trestu v bode 2, sa ukladá v bode 1

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom:

- Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/3/2019 zo dňa 22.08.2019, právoplatným dňa 22.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/34/2019 zo dňa 09.07.2019, právoplatným dňa 09.07.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie v celom rozsahu. Uviedol, že (citácia): „Predbežne však súdu zasiela svoje stanovisko, ktoré podľa písomného vyhotovenia rozsudku ešte náležite doplní a odôvodní. Pripojené stanovisko vychádza v plnej miere z argumentácie obvineného proti rozsudku OS TT, sp. zn. 4T/57/2019 zo dňa 19.12.2019.

Označený rozsudok pokladám za nezákonný aj vo výroku o treste. Nezákonnosť vidím v tom, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky okolnosti prípadu a žiadnym spôsobom neprihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Predmetný rozsudok považujem za nezákonný vo výroku o treste. Nezákonnosť vidím v tom, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady ukladania trestu uvedené v ustanovení § 34 TZ, ako aj v ustanovení § 44 TZ, resp. ustanovení § 38 a § 39 TZ.

I. Výška trestu

Vzhľadom na vyššie uvedené je teda pre obžalovaného prekvapujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov a podľa názoru obžalovaného sa jedná o uložený trest v rozpore so základnou zásadou ukladania trestov - zásadou primeranosti trestu a zásadou účelnosti trestu.

V tomto smere poukazujeme na názor pléna Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, podľa ktorého: „Podľa názoru ústavného súdu by v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu bolo žiaduce, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti.

Je totiž neospravedliteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle (pod vplyvom médií a vysokej miery punitivity obyvateľstva) predstavuje produkt emocionálnej a populistckej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie.“

I/A – nezohľadnenie poľahčujúcich okolností

Prvostupňový súd pri určovaní výšky trestu odňatia slobody sa nesprávne vysporiadal, okrem iného, aj s určením počtu poľahčujúcich okolností.

Prvostupňový súd správne dospel k záveru o existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) TZ, avšak nesprávne posúdil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) TZ.

Podľa rozhodnutia KS Trenčín, sp. zn. 23 To 70/2015 zo dňa 16.11.2015, publikované aj v ZSP č. 8/2019: „Ak obžalovaný urobí na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku alebo v intenciiach ustanovení § 257 ods. 4 Trestného poriadku vyhlásenie podľa písm. c) citovaného zákona a súd takéto vyhlásenie prijme, potom je vzhľadom najmä na ustanovenia § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona povinný na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.“

Citujeme zo Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu SR č. 5/2017, bod 44. Zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade

prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku: „Priznanie sa je teda (za ďalej uvedených okolností) poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). ..... Súd potom prejednáva vec ako spor medzi obžalobou a obhajobou, podľa zásad kontradiktórneho procesu, aj keď v aktuálnej právnej úprave sčasti modifikovaných, najmä možnosťou súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli (§ 2 ods. 11 Trestného poriadku). Zdvojené (ďalšie) použitie určitej (faktickej) okolnosti ako (právne) poľahčujúcej (alebo priťažujúcej) okolnosti je teda podmienené určitým obsahovo – novým prvkom, ktorý presahuje podstatu prvého z oboch posúdení - aktuálny príklad je uvedený vyššie (alebo musí ísť o dve rôzne faktické okolnosti).“

K uvedenému obžalovaný poznamenáva, že v prípade drogovej trestnej činnosti s OČTK sám a dobrovoľne spolupracoval, objasnil skutok. Uvádza, že to bol samotný obžalovaný, kto dobrovoľne vydal látku. V danom prípade teda nešlo len o samotné priznanie viny (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) TZ), ale išlo o spoluprácu s OČTK, keď obžalovaný

1) vydal vec, na základe ktorej sa následne začalo trestné stíhanie

2) spolupracoval s OČTK

3) na výsluchu pred OČTK uviedol ďalšie okolnosti, ktoré pomohli OČTK vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu

4) označil jednoznačne a nezameniteľne miesto, kde ku kúpe drogy došlo

Podľa názoru obžalovaného, je teda nepochybné, že v jeho prípade existovali 2 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 TZ a to:

l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - § 36 písm. n) TZ patrí medzi dôležité poľahčujúce okolnosti, umožňujúce dokonca uskutočniť odklon v trestnom konaní. V prípravnom konaní patrí medzi najvýznamnejšie napomáhanie orgánov činných v trestnom konaní (ale aj súdu) splnenie podmienok obvineným pre uzavretie dohody o vine a treste. V konaní pred súdom je takým najvýznamnejším napomáhaním vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) TP (uznanie viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe). Na základe takéhoto vyhlásenia, súdu spravidla odpadá povinnosť vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie aj vo vzťahu k výroku o vine (rýchlosť, hospodárnosť konania).

Ak teda obžalovaný v tejto veci urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) TP a súd prvého stupňa vyhlásenie prijal, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa priznať obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Túto poľahčujúcu okolnosť pritom nemožno zamieňať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) TZ (priznanie a úprimné oľutovanie), splnenie ktorej ešte automaticky neznamená aj napomáhanie príslušným orgánom.

I/B trestná sadzba

Ako sme už uviedli, prvostupňový súd sa podľa názoru obvineného správne vysporiadal aj s otázkou priznania viny obvineného, keď konštatoval, že „musel zohľadniť fakt, že vyhláseniu o vine obžalovaného podľa názoru súdu bránila de facto iba nesprávna právna kvalifikácia

skutku v podanej obžalobe, keď v prípade vyhlásenie viny možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby.“ Nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku v obžalobe v žiadnom prípade nemožno pripisovať na ťarchu obžalovaného a tvrdiť, že k priznaniu viny neprišlo. Obvinený už pri vyhlásení o vine sa jasne a zreteľne vyjadril, že síce sa nepriznáva ku skutku tak ako je uvedené v obžalobe, ale zároveň sa cíti vinný zo skutku ktorý sa mu kladie za vinu, avšak len s rozdielnym počtom jednorazových dávok drogy. V nadväznosti na uvedené navrhujeme odvolaciemu súdu vypočúť si zvukovú nahrávku vyhotovenú z pojednávania dňa 13.12.2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2:2.

Podľa § 171 ods. 2 TZ: „Odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel' potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.“

Nie je teda správny postup prvostupňového súdu, ktorý navýšil spodnú hranicu trestu odňatia slobody o 1/3. Správne mal súd ukladať trest odňatia slobody v rozsahu 0-60 mesiacov a nie 20-60 mesiacov.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu,

možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V nadväznosti na uvedené poukazujeme na nasledovné skutočnosti:

- 1) obvinený je 1x trestaný za drogovú trestnú činnosť
- 2) obvinený sa k spáchaniu trestného činu priznal
- 3) obvinený je toho názoru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva, je dostačujúci
- 4) obvinený svoju trestnú činnosť úprimne oľutoval
- 5) prognózy obvineného na resocializáciu sú priaznivé

V zmysle uvedeného do úvahy súdu pri rozhodovaní o výške trestu v bode 1) rozsudku dávame ustanovenie § 44 TZ: „Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.“

Poukazujeme aj na ustanovenie § 39 TZ: „Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.“

I/C

Mám za to, že pri určovaní výmeru trestu odňatia slobody prvostupňový súd neprihliadol na tieto skutočnosti a preto je uložený trest neprímerane prísny vzhľadom na moju osobu a vzhľadom na trestnú činnosť, ktorej som sa dopustil. Som si vedomý toho, že som sa dopustil spáchanie trestného činu, svoju činnosť som úprimne oľutoval, pobytom vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov a následne aj výkonom trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou došlo v tomto smere k mojej prevýchove, sľubujem, že na slobode povediem riadny život a nedopustím sa páchania ďalšej trestnej činnosti. Touto cestou by som rád odvolaciemu súdu navrhol zváženie a prípadné uloženie iného druhu trestu - alternatívneho trestu domáceho väzenia, prípadne trestu povinnej práce, nakoľko v danom prípade sú dané výnimočné okolnosti, ktoré umožňujú uloženie takéhoto druhu trestu, prípadne upustenie od ďalšieho potrestania, resp. uloženie trestu odňatia slobody pri správne určenej dolnej hranici trestnej sadzby.

II.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti teda navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/57/2019 zo dňa 13.12.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Trestného poriadku vo výroku o treste v bode 1) zrušil a postupom podľa § 322 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.“

3. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, v neprítomnosti obžalovaného, ktorý vyjadril súhlas s takýmto postupom, že prítomnosti jeho obhajcu a prokurátora. Obhajca zotrval na podanom odvolaní, poukázal zobať do úvahy aj to, že obžalovaný vykonal v celej miere doteraz uložené tresty, takmer tri roky od prepustenia z výkonu trestu vedie riadny život, spáchal iba jeden priestupok na úseku dopravy. Prokurátor navrhol zvážiť vyhovenie odvolaniu.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

- 1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.
- 2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v po-trebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že
  - a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
  - b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
  - c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť na-padnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

6. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného, podľa obsahu podaného odvolania, čo do výroku o treste pod bodom 1 napadnutého rozsudku, aj vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o vine obžalovaného vo vzťahu k skutkom pod bodmi 1 aj 2 obžaloby a následne rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/57/2019 zo dňa 13.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnave, sp.zn. 5To/7/2020) meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

7. Odvolací súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 171 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej dolnej hranici (jej zvyšovaním), nakoľko zistil prevažujúci pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

8. Na tomto mieste krajský súd konštatuje, že okresný súd sa správne vysporiadal s okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovanému, s výnimkou toho, že do výroku o treste nepremietol správne označenie právneho predpisu, podľa ktorého ukladal trest obžalovanému. Podľa už (skôr) právoplatného rozhodnutia o vine bol obžalovaný uznaný v bode 1 za vinného za spáchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi § 171 ods. 2 Trestného zákona. Rozhodnutie o vine vychádzalo zo stavu právneho predpisu – Trestného zákona účinného do 31.12.2020, resp. v čase spáchania skutku (23.1.2019), ktorý v časti ustanovenia § 171 ods. 2 znel nasledovne:

Odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

V súčasnosti už spadá označenie prejednávaného trestného činu pod ustanovenie § 171 ods. 4 Trestného zákona. Ak okresný súd odsudzoval obžalovaného podľa ustanovenia § 171 ods. 2 Trestného zákona, potom bol povinný upresniť, že trest ukladal podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

9. Správne postupoval ďalej v tom, že obžalovanému ukladal súhrnný trest, nakoľko prejednávaný skutok (23.1.2019) a skutky (14.6.2018 a 23.1.2019), za ktoré bol obžalovaný už odsúdený v konaní Okresného súdu Trnava, sp.zn. 34T/3/2019 rozsudkom zo dňa 22.08.2019 a Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/34/2019 rozsudkom zo dňa 09.07.2019, sú v neprerušenom súbehu.

10. Okresný súd správne vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona. Keďže obžalovanému nie je ukladaný súhrnný trest za použitia tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, nie je potom ani vylúčené priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, obžalovanému je teda „zohľadnené“ spáchanie viacerých trestných činov (prečinov). Námietka obhajoby o nesprávnom postupe pri ne/zohľadnení poľahčujúcej okolnosti z dôvodu vyhlásenia o vine,

resp. z dôvodu spolupráce, objasnenia skutku, uvedenie okolností rozhodných na vytvorenie si obrazu o okolnostiach činu, označenie miesta kde prišlo ku kúpe drogy, podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je nedôvodná. Obžalovaný jednak vyhlásenie o vine neurobil, jednak treba poukázať na to, že samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Nie je zrejmé, aké okolnosti konkrétne uvádzal obžalovaný, ktoré možno podradiť pod možnosť orgánov činných v trestnom konaní vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu. Označenie miesta kúpy drogy nemá vo vzťahu k prejednávánemu skutku a trestnému činu (prechovávanie drogy) zásadný význam.

11. Preto je u obžalovaného správny postup, keď súd zohľadní prevažujúci počet priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

12. U obžalovaného nie je zároveň dôvod a možnosť ukladať trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenú zákonom, ktorý postup by bol možný s ohľadom na prípadne urobené vyhlásenie o vine, v zmysle stanoviska Trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.6.2017 R 44/2017 (podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam). Avšak obžalovaný síce neurobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, priznal sa však ku skutku s tým, že namietal, že ide o drogy ktoré prechovával pre vlastnú potrebu, v rozsahu maximálne desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky. Za takýto trestný čin - nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.4.2022 bol aj uznaný za vinného (v súčasnosti § 171 ods. 4 Trestného zákona).

13. Krajský súd je toho názoru, že uvedenú okolnosť je možné a potrebné zohľadniť v prospech obžalovaného a premietnúť to do ukladania trestu na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej (upravenej) trestnej sadzby.

14. Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností. Uložený trest je na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona (0 až 5 rokov) – sadzba najprísnejšie trestného činu - s ohľadom na použitie ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona per analogiam (trestná sadzba 20 mesiacov až 5 rokov).

15. Zároveň v rámci ukladania súhrnného trestu zrušil výroky o treste uloženom obžalovanému vyššie uvedenými rozsudkami Okresného súdu Trnava a uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, keďže ten bol ukladaný v konaní, v ktorom bol uložený trest za skutky spáchané v súbehu s prejedávaným skutkom.

16. Krajský súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s mini-málnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.